

BACSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délelőtt, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felölös szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.

Nyiteltér soronkint 20 krajczár.

Pánszláv lóláb.

Ha hosszabb ideje szünetet is tartottunk azokkal a támadásokkal, a melyeket a városunkban titokban lap-pangó pánszlávizmus ellen eddigelé is sikerrel intéztünk ez nem jelenti, sajnos még azt, hogy a titkos pánszláv érzelmek kivesztek volna, mert úgy látszik időközönként mindig kibújik a mesebeli lóláb.

A néppárt támogatásával annak idejében itt élőködött Subotičke Novinét szerencsésen sikerült kipusztitanunk. Úgy pusztult el, hogy még csak az emléke sem maradt meg. Molnár János igénypörét a lefoglalt szláv lap caucziójáért megismerte az egész ország.

Jelenleg Szabadkán két szláv lap elenik meg. Az egyik szerb betűkkel, a melyet Dr. Petrović Dusan szerkeszt és tudunkkal legalább ez a lap a hazafias kereten belül mozog — ergo nincs is kifogásunk ellene.

A másik azonban a „Neven” csak kidugja közbe közbe a lólábát. Ez a laposka nem tudja megszivlelni azt, hogy ez a város magyarosodjék és buta módon akarja félrevezetni bunyevácainkat, rémsérelmeket fest le előtte a melyeket a bunyevácizmus rovására a magyarság elkövet. Tetejébe még izgat is, aminf az itt közölt cikkből kitűnik.

Hát ennek a pánszláv lapnak a lepedője alá bujik az a hirhedt néptanító, a kit most a mi iskolaszékünk azzal tüntetett ki, hogy áthelyezte a czentrumba.

Tehát megjutalmazták a pánszlávizmust.

Ki teszi ezt, — miért teszi ezt és hogyan lehetséges az, hogy ilyemi előforduljon?

Ahelyett, hogy az ügyészségnél jelentést tennének ellene, — ahelyett, hogy fegyelmileg bánnának el vele — kitüntetik?

Oroszországban vagyunk vagy pedig Magyarországon, a hol ott kezdődik az ember, hogy első sorban is magyar érzelmű állampolgár legyen?

Mint hogy tehát újra kidugják a pánszlávok fejüket, — mi újból erős ellenőrzés alá vesszük őket.

Mi az az iskolaszék, — a mi ilyesmire adja e fejét?

Kik azok, akik Magyarország területén a munkát akarják szolgálni a magyarság rovására?

Álljanak ki, ha azt hiszik, hogy becsületes munkát végeznek.

Ezek előrebocsátása után közöljük a hozzánk beküldött következő cikket:

Pánszláv elmélkedés. Az ismeretes pánszláv agitátor, Mándits által alapított „Neven” című havi folyóiratban ismeretlen cikkező gr. Tisza Istvánnak aradi beszédével foglalkozik s idézi a következő passust: „... a magyar nemzet úgy érthette el csak ezredéves létének nagy fordulóját, mert soha sem volt az idegen ajkúak elnyomója, mert az idegen ajkúakban nem ellenségeit látta, hanem barátait tisztelte, és becsülte és ha a magyar nemzet tovább is élni akar, akkor jövőre sem lehet idegen ajkú polgártársainak elnyomója.”

E beszédre megjegyzi a „Neven”, hogy a bunyevácok Tisza nevét soha sem feledhetik el, mert Tisza Istvánnak atyja volt az, a ki a „Pučka kasinó” létesítését megengedte, és a Mamusich — pártot védelmébe vette; azért mégis kénytelen ellent mondani a fent idézett beszédnek, mert a bunyevácok erősen el vannak nyomva. Itt van 40—50 ezer bunyevác és még bunyevác olvasókönyvet sem használhat iskoláiban nem engedtetik meg az sem, hogy egy „veliko kólv” (bunyevác omladina) alapitassék.

Itt (t. i. Magyarországon) szabadság nincsen! Ugyancsak az idézett lap mondta márciusi számában, hogy a bunyevácoknak nincs okuk március idusának megünneplésére, mert a bunyevácoknak még nem virradt fet március 15-ike! Hát ez bizony izgatás s azért felhívjuk reá az ügyészség figyelmét.

Ugyanezen számban a hírek rovatóiban neki megy a cikkező a főkapitány s erősen hibáztatja, hogy a hirdetményeket miért bocsájtja ki ma-

gyar és nem bunyevác nyelven, mert azt mondja nagybölcse, nem a közönség létezik a főkapitányért, hanem a főkapitány van a közönségért egyezőval a „Neven” sehogy sincs megelégedve a meglevő állapotokkal... s azért izgatásai miatt jó volna megoktatni.

Mamuzsits—Terbe párbaj.

(Saját tudósítónktól 1899. szept. 6-án.)

Mamuzsits Lázár városunk polgármestere és Terbe Vincze a „Népszava” szerkesztője között ma reggel 1/2 7 órakor (Egy órával hamarabb lapunk megjelenése előtt) szerencsés kimenetelű pistolypárbaj folyt le.

A párbajra okul szolgál a Népszava legutóbbi számában megjelent „Számadást kérünk” című cikk, amelyben a cikkező erősen, nem válogatott kifejezésekkel, kiméletlenül neki támadt a polgármesternek azzal vádolva őt a többek között, hogy egy festőnek a város hátrányára a város pénzéből ad kárpótlást egy képfestésért, a mely saját magának készítettett, és a melyhez csak így juthatott hozzá olcsó áron.

Ennek a cikknek egyik passusában „fukar gyám”-nak nevezi, bár leplezett szavakban a cikkező a polgármester „természetes és hites gyámját.”

Mint hogy tehát a polgármester családjához tartozó nőt is belevont a cikkező soraiba — Mamuzsits Lázár e miatt — csakis e miatt, mert a személyét érintő sértések miatt az esküdt-széknél keres orvoslást, tegnap délelőtt Vojnits Máté főügyész és lo vag Martyn Albert által provokáltatta Terbe Vince lapszerkesztőt.

Terbe segédjei Dr. Fischer Jákó és Vincze György voltak.

A párbaj feltételei 10 lépésnyi távolságról. 3 lépésnyi avanszszal 3-szori golyóváltás.

A párbaj a zentai uton a palicsi rétaljon folyt le. Úgy Mamuzsich polgármester, mint Terbe Vincze minden lövést igénybe vettek, de egyikük sem talált.

Párbajorvosokként megjelentek Dr. Barta Antal és Dr. Löw József.

A párbaj illetén szerencsés befejezése után a felek békülés nélkül távoztak a hely színeről.

Különfélék.

— **Magyar orvosok kitüntetése.** A magyar orvosok és természetvizsgálók egy része, körülbelül harminczan, a szabadkai vándorügylés után Szerbiába rándultak, hogy ott az egészségügyi intézményeket tanulmányozzák. Belgrádban nagy ünnepelességek között fogadták őket s meghívták Nisbe is, de a hosszú utazás annyira kimerítette a magyar orvosokat, hogy csak küldöttséget küldöttek Nisbe; a küldöttség Fodor József dr. egyetemi tanár, miniszteri tanácsos vezetése alatt a következőkből állott: Major Ferencz dr. orsz. képviselő, Szabó nyug. állatorvosi akadémiai igazgató, Pavlovics dr. bicsmegyei főorvos, Szalkai dr. és Nuriacsány dr. A pályaudvaron maga Gyorgyevics miniszterelnök fogadta a küldöttséget, mely délután Sándor szerb királynál volt majd egy óráig tartó kihallgatáson. Este bankett volt az Europa-szállodában a magyarok tiszteletére. Sándor király a magyar orvosvendégeket, a magyar nemzet iránt való barátságának kifejezésül, a tudomány és a kultúra terén szerzett érdemek elismerésére alapított Szent Száva rendjellel tüntette ki.

— **Legifjabb munkatársuk.** *Szibebenburger Károly* gymn. tanár, aki nemsokára jól megérdemelt nyugalmába vonul, azzal örvendeztetett meg bennünket, hogy bejelentette magát lapunknál belső munkatársnak. Nemcsak mi örvendünk ennek, hanem bizonyára szívesen veszi ezt a nagy közönség is, amely Colorádó szellemes tárczáit és karcolatait szívesen olvassa. Örömmel üdvözljük tehát a különben is jóvállás és kifogyhatatlan jó kedélyű legifjabb munkatársat.

— **Megörült földbirtokos.** Nagyon vallásos ember volt ifj. Petrik József helybeli földbirtokos. Télen nyáron hajdonfőrel ment a templomba egy óra távolságra levő lakásáról. Ezt azonban inkább az ő betegsége folytán mint ajtatosságból tette. Már régebb idő óta az örültség tünetei kezdtek rajta mutatkozni, a mi most egészen kitört rajta. Kelebia földjén most csépelettel mintegy 40 munkással most a legnagyobb munkaidőben minden ok nélkül elkergette feleségét gyermekeivel együtt.

Az asszony panaszra ment a rendőrséghez s Hegedűs kapitány a mentőkkel együtt kiment ma délelőtt Kelebiára, hogy behozzák az öregot a kórházba. Éppen bárányt vágott és megfőzni akart. Mikor a rendőröket s a mentőket meglátta elbámult ezalatt egyik mentő kicsavarta kezéből a nagy vészt, kényszer zubbonyt adtak rá és így bevitték a kórház megfigyelő osztályára.

— **Színészetünk Szentesen.** A »Cs. H.« írja a következőket: A színházba járó közönségünk hosszu ideig nem fogja elfeledni, azt az előadást, a melyen P. Ihász színigazgató társulata Brankovicsot hozta színpadra Csiky László klasszikus ábrázolásában. Nem kell mondanunk, hogy Csiky először is drámai színész és erre utalja őt ugyszólván egész egyénisége, jelleme, kedélye, érzelmevilága. Brankovicsot, a politikában hidegen számító, büszke; de érzéseiben nagy, apai szeretetében mélyen sebzett fejedelmi hőst találó, egyszerű vonásokkal mutatta elénk. Szavaiban, mozdulataiban annyi igazság, melegség, közvetlenség volt, hogy a tragikus jelenetnél midőn gyermekét megcsontkítva, megvakítva visszahozták — sokan alig bírták könnyeiket visszatartani s nem egyet láttunk a közönség köréből, akik eltakarták arcukat, a hulló könnyecseppek miatt. Baróthy szintén jól játszta meg a fejedelem harcztárgyú fiát s ha a kettős párbeszéd jelenetében több igazgatottságot, idegességet, bajsejtelemtől való félelmet önt daczos szavaiba: úgy a hatás még a jobb lett volna egy kissé több játék meg épen jól jellemezte volna ezeket az érzelmeiket is, a pusztá dacz mellett. A többi szereplők mind megfeleltek a darab igényeinek. Pénteken a »Peleskei nótárius« került színre zóna előadásban, de oly sikerülten megjtszta, hogy erre büszke lehet az egész társulat. Különösen kitétt magáért Kiss Pista, a ki Paczur Gazsit úgy játszta meg, olyan tőről metszett falusi gavallérré teremtett, hogy ennél magyarosabb és természetesebb alakítást kívánni sem lehetett volna. Baróthy is egy élethű képet csinált a bíró alakjából. Mihályit pedig sűrűn és zajosan megtapsolták dallaiért. A h e t i m ű s o r. Vasárnap a

Piros bugyelláris. Hétfőn Sanyaró Vendell, az örökös diurnista adták. Kedden operett újdonság a »Bolond.« Szerdán ismét újdonság a »Házi béke« francia vigjáték. Csütörtökön Lomniczyné jutalomjátékául Konti operetteje, a »Czáterás.« Pénteken pedig félélyárrakkal a »Szókött katoná« eredeti népszimnű.

— **Tűzvész.** Cserveukáról írják: Lebach Antal nagybirtokos „Zakó“ szállásán a cséplés alkalmával a kéményből egy szikra kipattant, minek következtében 600 kereszt zab a géppel együtt menthetlenül leégett.

— **Csaló gépigényök.** Ugy látszik az utolsó évtizedben csalásra leginkább alkalmas eszköz a gép. Napról napra olvashatjuk, hogy egyik másik laikus egy gépigényök csalásának lett az áldozata. Apatinban is tegnap működött egy ilyen ügynök. Perl Benő, budapesti gépraktárcég megbizottja tegnap délelőtt — előzetes kérdézősködés után — beállított Nebl Erzsébethez azzal, hogy tudomása szerint — van egy nagy lánya a kinek varrógépre van szüksége. Midőn az asszony hiába mondogatta hogy leányának nincs szüksége olyanra, az ügynök zsebéből elővett egy darab papirost és rábirta az asszonyt, hogy írja alá a nevét mert árjegyzéket akar küldeni, viszont az ügynök is adott az asszonynak egy levelezőlapot, melyre a megrendelés módozata rá volt írva. Eszerint az asszony vett egy gépet 50 frtért, a melyet részletekben lefizethet és csak tíz forintot fizet, ha a gép után vétellel megérkezik. — Mikor a dolog így rendben volt, távozott az ügynök. Az asszony azonban később midőn elolvasta a levelet és midőn megtudta, hogy mit írt alá, a helybeli szolgabírószághoz sietett, melynek főnöke az ügy vezetésével Haan Vilmos rendőr felügyelőt bizta meg, ki nemsokára az ügynököt megtalálta és az aláírt iratokat átvette. Ezalatt egy másik asszony is jött, kit szintén ugyan az az ügynök becsapott. Az ügynök még délelőtt elhagyta Apatint. A vizsgálat folyik.

— **Csendélet a zombor-apatini országúton.** Mult hó végén amint Lovász István, kupuzinai lakos hajnali 3 óra tájban a zombori heti vásárra búzát és zabot vitt a vasuti órház és

A „táti“ nyugalomban ?

— A »Bácskai Hírlap« eredeti tárczája. —
Írta: QUASIMODO.

Megdöbbenve olvastam e hét egyik apró hírét. Sokan talán észre sem vették, mert hát csak arról volt szó abban a híresekében, hogy a szabadkai főgymnasium egyik tanára harmincz évi szolgálat után nyugalomba vonul.

Az a sablónszerű, langyos bucsúszó, amely még befért abba a néhány soros hirbe, volt az egész elismerés. Ez kísérte a tanárt a „jól megérdemelt nyugalomba.“

Ott hagyta a tanári katedrát, az kínél szebben a magyarok dicsőségteljes történetét azok között a régi kopott falak között senki soha elő nem adta.

Alig vártuk a történeti órákat. És mikor az a vékony ember megjelent az ajtóban, a hangos beszélgetés zaja egy pillanat alatt elült. Minden diák oda nézett az czvikkeres tanárra, ki végig futotta tekintetével a telt padokat, — gyors léptekkel a katedrához sietett, ott megállt egy pillanatra még, letette a czvikkerét odaintett a néma seregnek, kik le nem vették tekintetüket szeretett tanárjukról. Áhítatos csendben ültek le a fiúk.

És áhítatos csendben hallgatták a magyarok történetét. Szemeikben a lelkesedés tüze égett. „Nem dajka mese ez édes fiam“ intette komolyan a diákok „a magyar dicsőséges multjáról szoltam én neked, történetet tanítok, hazád történetét tanul meg!“

Abba az új palotába nem megy a tanár, az új palota falai nem fognak viszhangozni az ő szépen csengő lelkes szavaitól — lélepett katedrájáról: nyugalomba ment.

De hiszen nem a tanárról akarok én írni. Az a sok száz, most már meg lett férfi, aki tőle tanulta a magyarok történetét — sohse tudja elfeledni a tanár lelkesítő szavait.

A „táti“ nem ment nyugalomba „Colorádó“ nem tudja tollát letenni.

A „táti“ ott lesz mindenütt, ahova a magyar színészet hívja.

És az ő Sárkány Katája mosolyogva fogadja örök ifju bohém férjét éjféli után is és szeretettel öleli át az intédás tátil, ki egy megszorult szegény veterán színésznek megfizette ebédjét, vacsoráját és elbeszélgetett vele az éjféli órákig.

Mert a tátilnak most meg több lesz a dolga, mert ideje is több lesz.

Az önkéntes tüzoltó hadnagyot, ki ott kaszinózik a vöröspoztós kávéházi asztalnál, a sarki hordár sietve hívja a drámai primadonnához, ki a rendezővel különbözött össze és a táti, az intédás, a tüzoltóhadnagy siet a primadonnához:

— Mi baj édes fiam? és megbékíti a haragos primadonnát, rövid néhány perc alatt. Colorádó felveszi tollát és írja az ő kedves csevegéseit.

Tüzoltó congressus bárhol ha lesz, az önkéntes tüzoltó hadnagy ott van és megírja élményeit: Colorádó.

Szerelmében vagy direktorában családott primadonna; koristanó, kit a karmester szekiroz; direktor, ki subventióját rendesen nem kapja — drámai szende, kitől legjobb szerepeit harácsolja el a naiva, rendező, kinek görög tüzet oltja el a főparancsnok: mind tátilhoz szalad, mind tőle kér segítséget és a mi örökifju tátilunk segít mindenkin, békét parancsol mindenütt.

A történet aranyaszájú tanára ott hagyta katedráját örökre — de Colorádó és a mi tátilunk sohse megy nyugalomba.

a bukóváci szállások közötti műút részén kocsi-járól — a zsákokat összetartó kötél átvágása után egy ismeretlen tetes 2 zsák buzát leemelt, mire a káros az illetőt nyomozni akarta és kocsijáról leugrott. Ott természetesen mindjárt erős bottal felfegyverkezve egy szerb ember, kiről rosszat sejtívén, kocsijáró ismét felugrott és hirtelen elhajtott. Ugyanazon időben hadt Schulc Mártonné is több társával, midőn két ismeretlen egyén javszekelés között egy szék természeténél kocsijáról levett s azután mind a kettő a kukoricásban elrejtő. Ut. Végre Horváth Istvánné is harmad magával hasonlóképpen járta meg, midőn egy hetivásárra szánt terményekkel megrakott kocsin ment ismeretlen egyének a kukoricából előtörték s kocsijukat üzöbe vették, de azt utol nem érhették. Ugy látszik az illetők egy zombori szerbekből alakult banda tagjai.

Iskolaszéki lapdajáték.

Ha nem is valami fényes állás a néptanítóság, — de az a kellemetessége mégis meg van, hogy hol ide hol oda helyezik minden alapos indok nélkül a népnevelés e soványul fizetett martyrjait. Mutatóul itt közlünk egy felebbezést, a mely a lapunk vasárnapi számában közölt tanügyi cikkkel eléggé megvilágítja, a mely szomorú huzdításul szolgál azoknak, a kik ezen rögös pályán keresik keserű kenyerüket.

„Tekintetes Közigazgatási Bizottság!

Szabadka szab. kir. város Tek. Iskolaszéke f. é. augusztus hó 31-én tartott ülésében azon határozatot hozta, melyszerint én a központi népiskolából, a hol 1888. év, tehát immár tizennégy év óta működöm, a Széchenyi téri iskolába helyeztettem át s ezen határozatot velem az ide mellékelte 227/isk. 890. sz. végzéssel közölte.

Mínt hogy a Tek. Iskolaszéknek eme határozata reám nézve sérelmes, sőt egyenesen sujtó, ellene a törvényes határidőn belül ezennel felebbezéssel élek.

Fellebbezésem indoklására a következőket terjesztem elő:

Engem az iskolaszék saját kérelmemre 1888. tanévben a VIII. körű iskolából a központi iskolába helyett át végleges minőségben s áthelyezésemet semmi utófeltételhez nem kötötte s lényeg azóta, tehát egy évtizeden keresztül működöm is ott akként, hogy ezen időtartam alatt nem csak fellebbvalóm és tanítótársaim, de a nagyközönség teljes és osztatlan megelégedését is sikerült részemre kivívnom. S egyedül vágyam és ambícióm az volt, hogy ezen állásomban háborítlanul tovább működhessem. S íme most a tizenkettedik évben meghozta a Tek. Isk. határozatát, melyet minden indoklás mellőzésevel nekem megküldött.

A beltérbe való áthelyezésem ezeltől tizenegy évvel jutalmazása és elismerése vala lelkiismeretes, becsület és önfeláldozó működésnek. Azóta mi okot sem szolgáltatam ezen elismerés gyengítésére, sőt kettőzött erővel igyekeztem azt nem csak fenntartani, de fokozni is — és e helyett ki immár huszonkilencz éve dolgozom azon, eddig — tudomásom szerint még szakásban nem volt elbánásban részesítetttem, hogy állásomból minden ok nélkül elmozdítva lettem és a beltérből kihelyeztettem.

Ismétlem, hogy városunkban ilyenmő át-

helyezés még nem történt, mert vagy az újonnan megválasztott tanítókat helyezték a körülményekhez képest valamely osztályba. Vagy fegyelmi eljárás volt alapja az áthelyezésnek, de velem szemben egyik eset sem forog fenn.

Tehát ez volna a jutalma egy a közpályán becsületben, közmegelegedésben megöszült tisztviselőnek?

Én ezt Tek. Közig. Bizottság lehetetlennek tartom és szentül hiszem, hogy a Tek. Közig. Bizottság a rajtam elkövetett indokolatlan sérelmet jóvá teendő s nekem feldult lelki nyugalmamat visszaadandja.

Mert büntetés az, amit velem a tekintetes Iskolaszék határozata közöl s ennek hiszi és tartja a nagy közönség is.

Nem hiszem, hogy tanügyi szempontok nélkül szükségessé áthelyezésemet — mert ennek éppen ellenkezője áll; hiszen a beltéri valamint a Széchenyi téri iskola is egyaránt magyar ajkú növendékekkel bír s én már 20 év óta nem tanítottam első osztályt, tehát nélkülözöm a kellő gyakorlatot is, de annak vezetésére egyáltalában hajlamot nem érzek.

Végezetül nem hagyhatom megemlítés nélkül azon általam el nem hitt s abszurdumnak tartott felfogást, melyszerint áthelyeztetésem helyembe kirendelt utódokra való tekintetből magasabb politikai szempontból történt.

Hiszen a Tek. Iskolaszék ezen szempont vezérelte volna, ugy szerény felfogásom szerint utódomat nem a beltéri iskolába, — mi feltétlenül előléptetés jutalmazás számba vétetik, hanem egy más a beltérivel hasonló körülmények között levő iskolába kellett volna áthelyeznie. De ismétlem, hogy ennek hitelt nem adtam, s ezt csakis, mit a közönség között elterjedt versiót említettem fel.

Mindezeknél fogva ismételtelen esedezem a Tek. Közig. Bizottsághoz mely szerint a Tek. Iskolaszéknek eme reám nézve sérelmes határozatát megváltoztatni s engem 11 év óta elfoglalt helyemem továbbra is meghagyni kegyeskednék.

Ki maradtam a Tek. Közig. Bizottság iránt a legmélyebb tisztelettel Szabadkán, 1899 IX/4.

Petrik Eendre
tanító.

A tablók nagymestere. ✓

Színházi hír.

Három hét múlva felvonulnak Thália felkent és felkenetlen papjai és persze papnői is a renovált színpadra — próbálni.

A fekete táblácskán megjelenik a megnyitó hét változatos műsora, a napnak minden órája délután kettőtől szépen beosztva: mikor próbál a primadonna a karok, mikor lesz olvasó, rendező és összpóba — mikor kezdődik az első előadás és a tablóhoz köteles minden egyes tag 7 óra előtt megjelenni.

Igen ám — de lesz-e tabló? lesz-e nema képzet 6 felvonásban, lesz-e görög tűz?

Mert ugyanis azt olvasom egyik szentesi lapban, hogy városunk szülőlte, ki néhány nap előtt ünnepelte színházi és írói működésének ötödik harmincz éves jubileumát: kilépett Pesti társulatának kötelékéből és szomorú szívvel távozott Nyitra városába.

Tehát Deréki nem jön többé vissza Szabadkára. — Nem jubilál, nem is rendez, de nem is fog tablókat csinálni.

Érdekes veterán színészt veszünk el, távozásával, Derékiben.

Ez az ember örökké el volt fáradva; ha a

színpadon v. It. Jagatott, törülte izzadságos homlokát, panasza zavarával megremegett a direktor szívét, pályatársait, meg a kávéházi asztalnál körülötte ülő ismerősökét. — Állandóan beteg volt.

Ámde legjobban fájt az emberfeletti munkában agyonfáradt rendező szíve — a csózáknak.

Ezeket a csózákat ő teremtette. Az ő szivarját szívják, ő fizette kávéjukat.

„Édes tatám adjon kölesön 3 krajczárt — könyörgött már hónap elején az egyik: „nesze te csózá! — szolt az öreg és morogva húzta ki a nadrágja zsebéből a három krajczárt.

Alig érezte a szellős színpad levegőjét — meggyógyult az öreg. — Dörgött, káromkodott, rendezett jobbra — rendezett balra.

Remegett mindenki — csak a csózá nem. Ezek az ifjúkardalósok, kik közül nagy ritkán ha lesz valamikor igaz szinész. Ezeknek mindent szabad, mert hát a tablókban „rendületlenül“ csak ők tudnak megállni, már pedig a tabló a fő!

A „tehetségeket“ ő rögtön felismerte és uralkodott a színpadon, de még uralkodott a directoron is.

És ez volt a mi rendezőnk hibája.

Más hibája tán nem is volt. Mert ha ő úgy gondolta, hogy ő a legjobb színészek egyike — azt a kritikát sem merté kétségbe vonni.

Azt meg csak nem lehet bűnül felróni, hogy a Dreyfus drámát megírta? Városligeti színikörben zsufozt ház tapsolja hetek óta minden este.

Nálunk a „Bácskai fekete király“ követte el legutoljára, — a mi miatt aztán sok jó barátjára haragudott meg. Mert hogy nem ismerték el a dráma remek voltát?

Most, hogy a szentesi lap elbucszátatja Pesti társulatától — Isten hozzádot mondunk neki mi is és kívánjuk neki, hogy még sokáig ünnepelje jubileumait. Q.

Halálos fejbeverés.

(Saját tudósítónktól.)

Véres eset színhelye volt ma éjféltkor a III. kör egyik utcáján. Bosszúból pillanatnyi felhevülés folytán saját ivőtársát ütötte agyon egy borbélymester.

A véres esetről a következő tudósításunk számol be:

Benedek Márton napszamos és Vojnits Tunics Pál borbély együtt ittak egy darabig tegnap éjteltájban, mindketten egy kissé illuminált állapotban voltak már, amikor Vojnits Tunics Pál azt mondta társának, hogy fizessen neki pálinkát. Benedek Márton erre szó nélkül nyakon verte és ott hagyta ivőtársát, ez pedig utána ment, de akkor már nem bírta feltalálni, de tudta, hogy visszajön, egy fal mögé bujt és bevárt.

Benedek Márton csakugyan visszajött s a mint mellette elhaladt a lebben álló úgy vágta fejbe egy ólmos végű bottal Benedeket, hogy koponyája megrepedt, hirtelen elborította a vér összesett.

A lármára a koresmában tartózkó-

dók kifutottak s a sötétben egy alakot láttak heverni a földön nagy vértócsában, s az alakban Benedekre ismertek.

Az esetről azonnal értesítették a rendőrséget és a mentőket, akik azonnal megjelentek a helyszínén és a szerencsétlen áldozatot a kórházba vitték, a ki hosszú kínlás után reggel 3 órakor meghalt.

Ezalatt a rendőrség kézrekerítette a tettest, a kit nyomban letartóztatott és a kihallgatás során azt vallotta, hogy neki korántsem volt eszébe halálos sebet ejteni Benedeken, csupán megfélemlíteni akarta azért mert nyakon ütötte.

A szerencsétlen áldozatot felesége és négy tagból álló családja gyászolja.

Gummi és halhólyag

különlegességek

Boisson és Társa leghíresebb gyárából

Kapható csakis **MOLNÁR VILMOS** es. és k. szab. sérvkötésnél Budapest, IV. Károly-körút 28. (Károly-laktanya.)

Árak: teczatonként 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 frt. Capettes amer. rövid (Condon) textja 3, 4, 5 frt. Oclusiv Posarium (női különlegesség) használati utasítással drbja 2, 2.50 3 frt. Franczin övszivauskák textja 3, 4, 5, 6 frt. Gy-Pastillák nőknek 1 doboz 12 drb. 1.60. Uj! Látilla női övszer, romlásnak nincs kitéve drbja 8 frt. Mint a küldemény 6 és 10 frtért. — Uj! 10 frt és azon felül megrendelésnél 15%, engedmény. Póstaí megbízások a legnagyobb titoktartás mellett, utánvét vagy előleges pénzküldés mellett eszközölhetnek.

Elismerő nyilatkozatok.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherczeg rendkívül meg van elégedve az Asbest-talpal bélet cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kirándulásán használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el mint más közönséges cipőknel. Külölk egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbélessel, ugyanannál a cipőszél s aztán küldjék ide.
Hiszek, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, amint megfelelők voltak a szaloncipők.
Zágráb, 1898. július 8.

KRAHL, huszárkapitány.

A nagyméltóságú magyar kir. honvédelmi miniszter által kiadott 65917/VII. számú nyilatkozatban a honvédség részére megrendelt és beszállított Asbesttalpak, hivatalosan jönnek és észlelőnek ismertettek el.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doctor ur!

Az asbestbetéti cipők kintőneknek bizonyultak, szilárdan és puhán járók; megszünt minden lábfájást, úgy, hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvosiást nem igényel.
Szives tanácsát köszöni
Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve
WEKERLE SÁNDOR.

Ne viseljen Ön lábbelit a Dr. Hügyes-féle szabadalmazott Asbesttalpbetét nélkül.

Övjük lábainkat hidektől, nedvességtől és meghűléstől.

Övakodjunk a hamisítottól!

Csakis e védjeggyel ellátott talpak valódiak.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hügyes-féle az egész világon szabadalmazott asbesttalpbélessel látja el.

Á R A K:

Homok-talp párja 40 kr., egyszerű szövésű Asbest-talp 60 kr., kettős vastagságú 1.20 kr.

Az asbesttalpbélessé kintősségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a magy. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Egy pár asbesttalp a legrosszabb járásnál is eltart egy évig.
Szállítás csakis utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Czipészek, viszonteladókknak megfelelő árendemény.

Az ASBESTÁRU-GYÁR BETÉTI TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Egyedüli elárúsító Szabadka és vidékére:

ROTH ÁRMIN kalap-, czipő- és uri divat raktárában Szabadkán.

Képes levelező-lapokból kiváló nagy választék.

Üdvözlét Szabadkáról!

Összes

iskolakönyvek

író és rajzszerkek

legalkalmasabb beszerzési helye

Heumann Mór

könyv-, zenemű-,
papír-, író- és rajzszekerkeskedése

Szabadkán.

Fótér, Rádits-féle ház.

Képes levelező-lapokból kiváló nagy választék.

SZEM GYÓGYVIZ.

A legjobb és leghíresebb szemgyógyviz a dr. Lebois-féle. Ezen elsőrendű francia szemgyógyviz az összes zsembajok és zsembetegségek ellen a legjobb és legbiztosabb sikerrel használják, a mit már nemcsak az összes magyar lapokban, hanem a külföldi lapokban is olvastunk, miként az első orvosok csak ezen kintű szemgyógyvizet ajánlják. Egy üveg ára használati utasítással 90 kr. Kapható Budapesten Török József gyógyszerárában Király-utca 12. és a vidéki gyógyszerárakban, úgy Páris, London, Berlin és Bécsben is.